

Η ΛΟΥΚΙΑ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ.

Ἴδὲ ἐδῶ στὴ ζωγραφιὰ πῶς εἶναι μαζωμένα
 Τρία ὠραῖα κ' εὐτοχῆ παιδιὰ ζωγραφημένα.
 Βέβαια εἶναι εὐτοχῆ, παίζουσε καὶ γελοῦνε,
 Διότι οἱ γονεῖς αὐτῶν πολὺ τὰ ἀγαποῦνε.
 Ἴδου τὸ βρέφος κάθεται σὲ ξύλιν' ἀλογάκι
 Κ' εἶν' ὄλο γέλοια καὶ χαρὰ τ' ὠραῖο ἀγγελάκι !
 Ἀλλὰ τὰ ξύλιν' ἀλογα μόνον δὲν περπατοῦνε·
 Ἄλλοι πρέπει νὰ τὰ σκοουτοῦν διὰ νὰ κινηθοῦνε·
 Ὁ Παῦλος στέκεται κοντὰ ἄσ' τὸ βρέφος καὶ προσέχει
 Γιὰ νὰ μὴ πέσῃ ἕξαφνα τέσσαρα μᾶτια ἔχει.
 Κεῖν' εὐμορφῆ Λουκία μας μὲ τὰ χρυσᾶ μαλλιά της
 Στέκει, φυλάγει ὅπισθεν ἄν' μᾶνα τὰ παιδιὰ της.
 Καλὰ κάμνετε τέκνα μου, ὠραῖα ἀρχινᾶτε
 Τὸ ἐν τῷ ἄλλ' ἀπὸ μικρὰ πιστὰ νὰ ἀγαπᾶτε·
 Νὰ βοηθῆτε ἡγαθὰ καὶ ν' ἀγαθοποιῆτε
 Πάντα, τὸ ἐν τῷ ἄλλο σας καὶ νὰ χαροποιῆτε.
 Νὰ χαίρην ὅσοι σᾶς ἴθωρῶν, πρὸ πάντων οἱ γονεῖς σας,
 Οἱ ἀδελφοί, οἱ φίλοι σας κ' ὄλοι οἱ συγγενεῖς σας.
 Σ' ὄλας τὰς θλίψεις τῆς ζωῆς, πόνους, ἢ δυστυχίας,
 Νόσους, ἢ λύπας ἢ χαρὰς, ζημίας, εὐτυχίας
 Καὶ εἰς κινδύνους τῆς στεργιᾶς, κινδύνους στὰ πελάγη,
 Πάντα τὸ ἐν νὰ ἔρρισκεται εἰς τ' ἄλλουνοῦ τὸ πλάγι·
 Κ' ἢ παρομοίαν νὰ φανῆ ἀληθεστάτη ὄλας
 • Τὸ τρίκλωστο καλὸ σχοινὶ δὲν κόφτεται εὐκόλως. »

Ο ΠΑΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

(Συνέχεια ἴδὲ προηγούμενον ἀριθ..)

Ὁ Ἰωσήφ ἐδράττετο πάσης εὐκαιρίας ἵνα συνδιαλέ-
 γηται μετὰ τοῦ Ἰνδοῦ παιδός, ὃ ὅποιος εἶχε δειχθῆ τό-
 σον καλὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ ὃ ὅποιος ὠνομάζετο ΤΑΧΥ-
 ΠΟΥΣ, ἕνεκα τῆς ταχύτητός του εἰς τὸ τρέχειν. Ὁ
 Ταχύπους εἶχε μάθει ὀλίγα ἀγγλικά ἀπὸ τινος μεταπρά-
 τας, οἱ ὅποιοι ἦσαν μεταξὺ τῶν Ἰνδῶν πρὸ τινων ἐτῶν.

Ὁ Ἰωσήφ ἠσθάνετο ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν νὰ διακοι-
 νῶσιν εἰς τὸν νέον τοῦτον φίλον του καὶ τι περὶ τοῦ
 Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἦδη εἰς τὰς ἡμέρας τῆς
 δουλείας καὶ θλίψεώς του τῷ εἶχε κατασταθῆ πολυτι-
 μότατος. Ὅθεν ἡμέραν τινὰ ἤρρισε νὰ συνδιαλέγηται
 μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀληθοῦς Θεοῦ, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ
 Ταχύπους δὲν εἶχε τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν, ἢ δὲ καλὴν
 γνῶσιν τῶν Γραφῶν τῷ ἔχρησιμους πολὺ, διότι ἠδύ-
 νατο νὰ ἐπαναλαβῆν ὀλόκληρα κεφάλαια τῆς Γρα-
 φῆς, τὰ ὁποῖα ἐξήγει εἰς τὸν φίλον του μὲ τρόπον
 λίαν εὐχάριστον.

Διὰ πολὺν καιρὸν ὁ Ταχύπους δὲν ἐφαίνετο, ὅτι ἐνδιε-
 φέρετο εἰς τὰ πράγματα ταῦτα, πολλάκις μάλιστα προ-
 σεπάθει νὰ σταματήσῃ τὸν Ἰωσήφ ἀστευόμενος αὐτὸν

καὶ λέγων, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὀνομάζηται, ἀντὶ Ἰωσήφ, Παῖς
 τῆς Γραφῆς· ἀλλ' ὁ Ἰωσήφ δὲν εἶδεν καμίαν προσο-
 χὴν εἰς ταῦτα, ἀλλ' ἐπέμενε προσπαθῶν νὰ φωτίσῃ τὸν
 ἐσκοτισμένον νοῦν τοῦ Ταχύπους, προσευχόμενος διη-
 νεκῶς ἵνα ὁ Θεὸς εὐλογήσῃ τὰς προσπάθειάς του
 ταύτας.

Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον διήλθεν ὄλος ὁ χειμὼν.
 Πρωτὰν δὲ τινα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀνοιξέως ὁ Τα-
 χύπους εἶπεν εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατήρ του ἀπε-
 φάσισε νὰ τὸν μεταφέρῃ ὡς δοῦλον εἰς ἄλλην φυλὴν
 διατρίβουσαν πολλὴ μακρὰν αὐτῶν, καὶ ἐφοβεῖτο, ὅτι
 ἐκεῖ θὰ τὸν μετεχειρίζοντο μὲ σκληρότητα, καὶ ἴσως
 τὸν θανατώσωσι.

Ὁ Ἰωσήφ ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ ζωὴ του ἦτο εἰς χεῖρας
 τοῦ Θεοῦ, καὶ ἂν οἱ Ἰνδοὶ τὸν ἐφόνεον, ἠλπίζεν ὅτι
 διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ θὰ εἰσῆρχετο εἰς καλλιτέραν
 ζωὴν, — τὸν οὐρανὸν, ἀλλ' ὅμως ἐγνώριζε προσέτι, ὅτι
 ἦτο δίκαιον νὰ προσπαθῆσῃ νὰ δραπέτευσῃ ἀπὸ τὰς
 χεῖρας τῶν ἀγρίων.

Ὁ Ταχύπους κατέπεισε τὸν πατέρα του νὰ τὸν ἀ-
 φήσῃ νὰ συνοδεύσῃ τοὺς μέλλοντας νὰ μεταφέρωσι τὸν
 Ἰωσήφ εἰς τὸ μακρονόν των ταξείδιον, αὐτὸς δὲ χωρὶς
 νὰ ὑποπεύσῃ ὅτι θὰ ἐδοῦθῃ τὸν Ἰωσήφ, συγκατέ-
 νευσε νὰ τὸν ἀφήσῃ. Ἀφοῦ δὲ ἡ συνοδεία ἐταξείδευσε
 τρεῖς ἡμέρας, ὁ Ταχύπους κατῴρθωσε, χωρὶς νὰ τὸν
 ἐνοήσωσιν οἱ σύντροφοί του, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ἰωσήφ
 ὅτι ἤκουσε δύο τῶν συντρόφων του νὰ λέγουν, ὅτι ἔ-
 μελλον τὴν ἐπομένην ἡμέραν νὰ διέλθουν πλησίον τοῦ
 χωρίου, ὅπου ὁ Ἰωσήφ εἶχεν εἰπεῖ εἰς αὐτὸν, ὅτι οἱ
 γονεῖς του εἶχον ὑπάγει καθ' ἡν ἡμέραν τὸν ἠχμαλώ-
 τισαν εἰς Ἰνδοί· τὰ δύο δὲ παιδιά ἐσχεδιάσαν τὸν τρό-
 πον, καθ' ὃν ἐμελλε νὰ δραπέτευσῃ ὁ Ἰωσήφ τὴν νύ-
 κτα ἐκείνην.

Ἡ δραπέτευσίς τοῦ Ἰωσήφ δὲν ἦτο πολὺ δύσκο-
 λος, διότι ἐσχάτως εἶχε δεῖξει ὅτι εὐχαριστεῖτο τόσον
 μὲ τὴν ζωὴν τῶν Ἰνδῶν, ὥστε αὐτοὶ ἔπαυσαν ἀπὸ τὸ
 νὰ τὸν ἐπιτηροῦν τόσον στενὰ ὡς πρότερον.

Κατὰ τὴν συνθηκὴν των οἱ Ἰνδοὶ ἤναψαν πυρὰν
 καὶ ἐπλαγίασαν περὶ αὐτῆς. Ὁ Ταχύπους κατεκλήθη
 πλησίον τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐταν ἐβεβαιώθη, ὅτι ὄλοι ἐ-
 κοιμῶντο βαθέως, ἐσήκωσε τὴν κεφαλὴν του καὶ ἔδω-
 κε τὸ σῆμα εἰς τὸν Ἰωσήφ νὰ φύγῃ.

Ὁ Ἰωσήφ ἠγέρθη καὶ ἐν βίπῃ ὀφθαλμοῦ ἐγεινεν ἄ-
 φαντος μετὰ τῶν δένδρων. Ἐπεριπάτησε δὲ ταχέως
 ὄλην τὴν νύκτα, καὶ ἀφοῦ ἤρρισε νὰ ἐξημερώνῃ, ἐκρύ-
 φθη μετὰ τῶν θάμων καὶ ἀπεκοιμήθη. Ὅταν δὲ
 ἐξύπνησεν, ἠσθάνθη ἑαυτὸν ἀνακουφισμένον καὶ γονα-
 τίσας εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, διότι τὸν ἐλευθέρωσεν ἀπὸ
 τὰς χεῖρας τῶν Ἰνδῶν καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν ὀδη-